

In veengebieden moet het waterpeil omhoog om het almaar zakken van de bodem af te remmen en de CO₂ uitstoot te verminderen.

De daling in grote delen van de Nederlandse veenbodem is met de stijgende zeespiegel een groeiend probleem. Ontgonnen veengebieden hebben in het verleden te maken gehad met overstromingen waardoor stukken veen werden weggeslagen en kleiafzettingen zijn achtergebleven, maar door ontginning met als gevolg inklinking, dus bodemdaling, is tijdens overstromingen ook klei op het veen terecht gekomen. Veen is organisch materiaal en een verende grondsoort. De zwaarte van de kleilaag op het veen in combinatie met ontwatering versnelt het inklinkingsproces. Door waterpeilverlaging in het belang van de modernisering en mechanisering van de landbouw is de bodemdaling vanaf de jaren vijftig van de vorige eeuw flink versneld. Hoe lager het waterpeil, hoe beter begaanbaar het land is voor de steeds zwaardere machines en hoe hoger de opbrengst. Bij het ontwateren komen veel voedingstoffen (CO₂) vrij en gaat het veen veraarden. Het waterpeil moet omhoog om het almaar zakken van de bodem af te remmen en de CO₂ uitstoot te verminderen en veengroei weer mogelijk te maken. Verhoging van het waterpeil kan er toe leiden dat boeren moeten

overstappen naar een andere bedrijfsvoering. Die overstap kan variëren van een overstap naar lichter vee en kleinere machines om het land te bewerken tot een complete overschakeling naar andere teelten.

De omdijkte Hempolder is een veenpolder en wordt voor een groot gedeelte omsloten door het Alkmaardermeer. Het waterpeil wordt er hoog gehouden en de polder wordt extensief beweid.